

یاران و همراهان عزیز الله ابهی

با تقدیم تحیات امنع ابهی و با امید به اینکه سال جدید برای فرد عزیزان مملو از تأییدات الهیه در مسیر خدمت به آستان الهی باشد.

برنامه ای که تحت عنوان "قوای آسمانی امر جمال قدم برای اصلاح عالم" تهیه گردیده و برای اجراء در جمع شما پیشنهاد میگردد، قصد دارد به بیان این حقیقت بپردازد که تقلیب روحانی و تغییر در جامعه بشری صرفاً از طریق قوای عظیمه الهیه امکان پذیر است و هرگز هیچ قدرتی قادر نخواهد بود به تنهائی اسباب این تقلیب را در نفوس انسانی و یا در جوامع بشری ایجاد نماید.

بدیهیست به میزانی که به این قوای ملکوتی ایمان داشته باشیم و آن را به مدد دعا در اقداماتمان از آستان الهی طلب نمائیم، میتوانیم خود تقلیب گردیم و سائرین را نیز در این مسیر همراهی نمائیم.

فرصت مغتنمی است که در جهت درک عمیقتر این حقایق روحانی، پیام نوروز ۱۷۹ بدیع را در جمعهای کوچک خود زیارت نموده و در خصوص مطالب آن با یکدیگر گفتگو نمائیم

توفیقات الهیه رفیقتان

حضرت ولی محبوب امرالله میفرمایند:

"جز قوه جامعۀ روح حضرت بهاءالله هیچ امری دیگر، تقلیب ماهیت ننماید و خلق جدید نکند. این است یگانه اسباب نجات و ظفر امر الهی."

توقیعات مبارکه، ۱۹۲۲-۱۹۲۶، ص ۲۰۷

عنوان: قوای آسمانی امر جمال قدم برای اصلاح عالم

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- مناجات دوم

۳- بیانات مبارکه حضرت بهاءالله

۴- بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

۵- ترویج وحدت عالم انسانی ممکن نیست مگر به قوه روحانیه

قسمت اداری

۶- قسمت‌هایی از بیانات مبارکه حضرت ولی محبوب امرالله

۷- قسمتی از پیام ۲۹ دسامبر ۲۰۱۵

۸- قسمتی از پیام نوروز ۱۷۹ بدیع

۹- آینده نگری بهائی

۱۰- شور و مشورت

۱۱- برنامه نونهالان و نوجوانان عزیز

قسمت اجتماعی

۱۲- انس و الفت

۱۳- مناجات خاتمه

۱- مناجات شروع

هو الله

ای پروردگار این نفوس طیبۀ طاهره را ابناء ملکوت فرما و این وجوه نورانی را سراج‌های رحمانی کن. این قلوب زنده را سرشار از باده محبت فرما و این جانهای آزاد را به بشارت کبری فرح و مسرت بی منتهی بخش. زبان‌ها را به ذکر ناطق کن و دیده‌ها را به مشاهده انوار ملکوت روشن فرما ای پروردگار فیض آسمانی بخش و حیات ابدی کرم فرما و این نفوس را به قوتی ملکوتی و موهبتی آسمانی و اخلاقی رحمانی و مواهبی سبحانی و انجذابی قلبی و بشارتی روحی و تأییدی روح القدسی موفق و موید فرما تویی مقتدر و عزیز و توانا و تویی عالم و واقف و بینا

ع ع

مجموعه مناجات‌ها حضرت عبدالبهاء ص ۱۷۴

هو الله

ای قوی قدیر، و حافظ امین، اغانم تو هستیم، محافظه نما، منادیان امر توئیم، تائید و توفیق بخش، ناشرین نفعه طیبیه مسکیه الهیه هستیم، ما را از ما دُونت فارغ کن و پاک و مقدس نما، حامل پیام نجاتیم، به اعمال و اخلاقی ملکوتی در انجمن عالم مبعوث فرما، منتظر ظهور بشارات توئیم و دل به وعده‌های محکمت بسته، قوه ات را نمایان نما و به تحقق آمال، این قلوب مُحترقه را شاد و مُستبشر کن، ... ابواب آسایش و جلال را بر وجه این ستمدیدگان مفتوح کن و عظمت و سطوت قدیمه ات را نمایان نما، بهائیان مظلوم را قوت، عنایت کن و مفتخر و مُشتهر نما و عالم مُلک را در ظلّ ظلیل شریعت مقدسه ات درآور، ... توئی مُقلب قلوب و کاشف کُروب، توئی سَمیع و مُجیب و توئی قادر و توانا.

بنده آستانش شوقی

مجموعه مناجات حضرت ولی امرالله، صفحه ۲۷

۳-بیانات مبارکه حضرت بهاءالله

حضرت بهاء الله میفرمایند:

"آیین یزدان با قوت و نیرو بوده و هست. زود است آنچه از زبان گفته شد در ظاهر دیده شود. از خداوند می‌خواهیم تورا بر یاری نیرو بخشد. اوست دانا و توانا.

مجموعه الواح مبارکه چاپ مصر صفحه ۲۴۶

و نیز میفرمایند:

"قوه بنیه ایمان در اقطار عالم ضعیف شده. دریاق اعظم لازم. سواد نحاس، امم را اخذ نموده، اکسیر اعظم باید. یا حکیم آیا اکلیل غلبه دارای آن قدرت بوده که اجزای مختلفه در شیئی واحد را تبدیل نماید و به مقام دَهَب ابریز رساند. اگر چه تبدیل آن صعب و مشکل بنظر آید، ولکن تبدیل قوه ناسوتی به قول ملکوتی ممکن. نزد این مظلوم آنچه این قوه را تبدیل نماید اعظم از اکسیر است. این مقام و این قدرت مخصوص است به کلمه الله."

آیات الهی جلد اول

و در بیانی دیگر میفرمایند:

حضرت مقصود می فرمایند: بسم الله الأعظم الأبهی ای کنیز من ندای رحمانی را در این یوم الهی از لسان ابهائی بشنو. چه که ندایش مرده را حیات بخشد مَخمود را مشتعل سازد و نحاس وجود را زر ابریز کند. تقلیب کلّ وجود به ندای حق بوده و خواهد بود چنانچه مشاهده شده و می‌شود.

مجموعه آثار قلم اعلی، شماره ۳۵، ص ۲۳

ای طالب حقیقت نفوس بشر مُنْهَمک در هوی و هوسند و اسیر عالم طبیعت تا قوه الهی نباشد از ظلمات عالم طبیعت نجات ممکن نه. نفثات روح القدس باید، تا مرده زنده گردد طبیب حاذق باید، تا معالجه مرض مُزمن شود. رَشحات سحاب لازم، تا دشت و کوهسار سبز و خرم شود لهذا ممکن نیست فلاح و نجاج مگر به قوه کلمه الله

منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء جلد ۳ صفحه ۷۷

تعالیم حضرت بهاءالله عالم اخلاق را احیا نمود. نفوس خلق جدید میشوند و به مجرد قبول تعالیم الهی، مُحَبِّ عالم انسانی میگردند. این قوه قدسیه عالم بشر را از ظلمات طبیعت میرهاند. قوه ملکوتی میبخشد...

مکاتیب ج ۳ ص ۴۵۹

ملکوت الهی به قوه کلمه الله و تأیید روح القدس در عالم وجود تاسیس شد و انوار صلح و سلام از شمس حقیقت طلوع نمود و عنقریب انوارش شرق و غرب روشن نماید. به قوای بشریه چنین ملکوتی تاسیس نمودن ممکن نه و به نغمه و آهنگ و الحان موسیقی تاسیس این سلطنت آسمانی نتوان نمود زیرا تاسیس سلطنت به جُیوش قاهره و سُیوف شاهره و آلات قاطعه و آدوات حَرَب شدید توان نمود والا جمعیت وحدتی از هر ملت خواه بوذی، خواه مسیحی، خواه موسوی، تاسیس چنین ملکوت نتواند نمود. قوه کلمه الله باید که اساس وحدت انسانی را در عالم امکان بگذارد و عمومیت بشر و اُخوت بنی آدم را در عالم وجود ترویج نماید.

منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء ج ۳ ص ۷۹ و ۷۸

هیچ قوه ای جز این قوه ملکوتیه نتواند که جمیع بشر را انجمن واحد کند و روابط محبت را محکم و متین نماید.

خطابات حضرت عبدالبهاء ج ۱ ص ۷۳

۵-ترویج وحدت عالم انسانی ممکن نیست مگر به قوه روحانیه

حضرت عبدالبهاء میفرمایند:

از جمله اساس مدنیت الهیه صلح اکبر است. از جمله اساس مدنیت روحانیه، وحدت عالم انسانی است. از جمله مدنیت روحانیه، فضائل عالم انسانی است از جمله مدنیت الهیه، تحسین اخلاق است. امروز عالم بشر محتاج وحدت عالم انسانی است. محتاج صلح عمومی است و این اساس عظیم را یک قوه عظیمه لازم تا ترویج یابد. این واضح است که وحدت عالم انسانی و صلح عمومی به واسطه قواء مادیّه، ترویج نشود به واسطه قوه سیاسی تاسیس نگردد چه که فوائد سیاسیه ملل مختلف است و منافع دول، متفاوت و مُتعارض. و به واسطه قوه جنسی و وطنی نیز ترویج نشود چه که این قوای بشریه است و ضعیف و نفس اختلاف جنس و تباین وطن، مانع از اتحاد و اتفاق است. معلوم است ترویج این وحدت عالم انسانی که جوهر تعلیم مظاهر مقدسه است، ممکن نیست مگر به قوه روحانیه، مگر به نفثات روح القدس، سایر قوا ضعیف است نمی تواند ترویج نماید.

خطابات حضرت عبدالبهاء جلد سوم صفحه ۳۳

۶- قسمتهائی از بیانات مبارکه حضرت ولی محبوب امرالله

هیچ بنیانی اساسش استوار نگردد و باقی و برقرار نماند مگر بنیان الهی و هیچ امری در عالم امکان ترویجی ابدی و تعمیمی دائمی نیابد، مگر آنکه مُستمد از قوای روحانیه گردد و اساسش مبنی بر تعالیم الهی باشد. لذا هر سَطوت و سلطنتی رو به زوال است و هر شوکت و جلالی عنقریب محو و فراموش گردد. ولی این عده معدوده اِحاباء که تابه حال کلام و بیانشان از حوزه محدودۀ خویش خارج نگشته و بر افکار عمومی عالم مُستولی نشده، چون مستند بر تعلیمات روحانیه اند و مصدر اقدامات و خدماتشان فیوضات الهیه است، در مستقبل ایام حتماً و اکیداً، روزی گوی سبقت را از میدان تمام رجال عالم خواهند برد و سلطنتی ابدیه الی مَمَرُ الْقُرُونِ و الاعصار، تشکیل و تأسیس خواهند کرد.

مأئده آسمانی جلد ۳ صفحه ۳۳

و در بیانی دیگر میفرمایند:

اصل وحدت عالم انسانی که حضرت بهاءالله اعلان فرموده با خود این دعوی را به کمال تأکید همراه دارد که وصول به این هدف عظیم که مقصد نهائی در تکامل جامعه انسانی است، نه فقط امری است ضروری و لازم بلکه حتمی و یقین الوصول و قریب الوقوع است و هیچ قوه ای نیز جز قوه الهیه نمیتواند تحقق چنان مقصد اعلائی را میسر سازد. آثار اولیه تحقق چنین مقصد ارجمندی را میتوان در مساعی معقول و سنجیده و شروع مجهوداتی مشاهده کرد که پیروان رسمی امر حضرت بهاءالله در حد توانائی خود و با وقوف کامل بر عظمت دعوت حضرت بهاءالله و با آگاهی بر اصول عالیۀ نظم اداریش به منظور تأسیس ملکوت الهی بر بسط زمین مبذول میدارند و تجلیات غیر مستقیمش را نیز میتوان در ترویج تدریجی روح اُخوت و اتّحادی که خود به خود از میان آشفتگی جامعه از هم گسیخته کنونی برخاسته ملاحظه نمود...

نظم جهانی بهایی ص ۵۹

۷- قسمتی از پیام ۲۹ دسامبر ۲۰۱۵ بیت العدل اعظم الهی

تقلیب فردی و جمعی که به مدد کلام الهی ایجاد می‌شود هسته مرکزی الگوی عملی است که در یک محدوده جغرافیایی شکل می‌گیرد. یک شرکت‌کننده از آغاز دوره‌های متسلسل از طریق بررسی مفاهیم مهم از قبیل نیایش، خدمت به عالم انسانی، حیات روح، و تعلیم و تربیت کودکان و جوانان، با آثار حضرت بهاءالله آشنا می‌شود. وقتی فرد عادت مطالعه و تعمق در کلام خلاق الهی را تقویت می‌کند، این فرایند تقلیب، خود را به شکل توانایی بیان درک شخصی از مفاهیم عمیق و بررسی واقعیت روحانی در گفتگوهای مهم، ظاهر می‌سازد. این قابلیت‌ها نه فقط در مباحث متعالی که بیش از پیش از خصایص تعاملات درون جامعه است نمایان می‌گردد، بلکه در گفتگوهای و رای آن نیز ظاهر می‌شود، به ویژه بین جوانان بهائی و هم‌سالان‌شان، و سپس به مادران و پدرانی بسط می‌یابد که فرزندانشان از برنامه‌های آموزشی جامعه بهره می‌گیرند. از طریق چنین تبادل نظرهایی، آگاهی از قوای روحانی افزایش می‌یابد، دوگانگی‌های ظاهری جای خود را به بینش‌های شگفت‌آور می‌دهد، یک حس اتحاد و رسالت مشترک تقویت می‌شود، اطمینان به اینکه می‌توان جهان بهتری ساخت ازدیاد می‌یابد و تعهد به عمل مشهود می‌گردد. چنین گفتگوهای متمایزی به تدریج تعداد دائم التزایدی را به مشارکت در انواع فعالیت‌های جامعه جلب می‌نماید. استعداد روحانی و تجربه شرکت‌کنندگان به نحوی طبیعی موجب طرح موضوع ایمان و ایقان می‌گردد. بنا بر این با شتاب‌گیری فرایند مؤسسه آموزشی در یک محدوده جغرافیایی، نشر نجات‌الله در زندگی دوستان اهمیت بیشتری می‌یابد.

آنچه بهائیان جهان در اثر صد سال جهد و تلاش و فداکاری و ایثار و آزمون و یادگیری کسب نموده‌اند که به ویژه در بیست و پنج سال گذشته شکل و هیئتی جدید و سازمان و نظمی بدیع به خود گرفت، آنان را برای ادای رسالت روحانی و اخلاقی بسیار رفیعی آماده ساخته که هدف اصلی‌اش آن است که قوای آسمانی عظیمه‌ای که در هویت و جوهر امر جمال قدم برای اصلاح عالم نهفته است روز به روز به مقیاسی بیشتر به جلوه و ظهور درآید و به بنای اجتماع کمک نماید. به اختصار، بروز این قوا به معنای تقلیب عمیق درونی و برونی است و منظور پدیدار شدن خلق و خوی رحمانی، پیدایش سلوک و رفتار شایسته مقام انسانی، و تجلی وحدت و اتفاق در سطوح گوناگون اجتماعی. این قوای سازنده و خلاق مروج و مسبب ترقی روحانی و اخلاقی و فکری انسان‌هاست تا تمرکز بر تعلیم و تربیت مادی و معنوی نمایند و در علم و دانش و معرفت پیشرفت کنند، نسل جوان در مقام شهروندان خردمند و باوفا مجهز به مستلزمات خدمت به نوع بشر گردند، اقوام و قبایل و نفوس متنازع متحد و هم‌افق شوند، اندیشه‌ها و دیدگاه‌ها بر حول محور وحدت و یگانگی متفق و هماهنگ شود و این اصل اساسی و سایر تعالیم الهی از طرق عملی در حیات جمعی ظاهر گردد، ارکان اجتماع به مدد ازدیاد تعاون و خیراندیشی و همکاری و هم‌بستگی تحکیم یابد و انسجام اجتماعی تقویت شود، نفوس حکم اعضای یک عائله یابند، جوامع متعالی و مترقی و متعهد به وجود آید، فرهنگ اجتماع از این ترقیات تأثیر پذیرد و آن را منعکس نموده تقویت و افزون نماید، و آن سه عامل اصلی در این اقدام جمعی، یعنی فرد، جامعه و مؤسسات، هر یک در نفس خویش و در روابط با یکدیگر پیشرفتی شایان نمایند. علایم ظهور این قوا حتی در ابتدایی‌ترین اقداماتی که با الهام از تعالیم الهی انجام می‌گردد موجود است اما در آن نقاط، اعم از دهکده‌ها در مناطق روستایی تا محله‌ها در شهرهای بزرگ، که مشروع روحانی مراتب برتر پیشرفت را طی نموده و جمع کثیری از نفوس با ندای امر الله برای بنای اجتماع بر اساس تعالیم پروردگار هم‌صدا و هم‌آوا شده‌اند،

۹- آینده نگری بهائی

آینده نگری بهایی به معنای اعتقاد به کلمه خلاق الهی است و به آن قوه جاذبه دافعه قدسیه که در سنه ۱۸۴۴ در شیراز متولد شد و در سنه ۱۸۵۲ به صورتی تازه در سجن طهران تجلی یافت و در ۱۸۶۳ در بغداد نفوسی را که در حول و حوش مظهر کلی الهی بودند، خلق جدید کرد و سالها بعد در ادرنه و عکا وجودش به رؤسا و زمامداران عالم ابلاغ گردید و بالاخره بعد از صعود هیکل مبارک حضرت عبدالبهاء در تشکیلات بهایی و تأسیسات امری که مبشر نظم بدیع جهان آرای الهی است متجسم شد. حقیقت هر دینی و این آیین جدید، از جمله همین قوه خلاقه است که در آن واحد دو تأثیر متضاد و متخالف دارد. هم انظمه گذشته را متزلزل میکند و از پا در میاورد و هم بنیاد نظم جدیدی را برای نجات و فلاح عالم میگذارد. یعنی هم قوه فصل است و هم قوه وصل، هم قوه ترکیب است و هم قوه تخریب. همان روز که کلمه الله جاری شد و این قوه دافعه جاذبه مقدسه در عالم انسان ساری و جاری گشت، همانروز تمام آینده بشری به صورت بالقوه بوجود آمد. ثانیاً آینده نگری در آیین بهایی پیشگویی آینده نیست بلکه ساختن دنیای فرداست به قوه قدسیه الهی و بر اساس و الگو و مدلی که در پیام حضرت بهاء الله به عالم و عالمیان ارائه شده است. این خصوصیت عمده آینده نگری بهایی است که در آن بدا یا عدم تحقق وجود ندارد آنچه وعود الهی است عیناً تحقق مییابد چون مبتنی بر مشیت الهی برای این روزگاران است.

۱۰-شور و مشورت

با توجه به پیام نوروز، بروز قوای آسمانی امر جمال قدم در عالم به معنای تقلیب درونی و برونی است. جلوه های این تقلیب، چیست؟

درونی

برونی

۱۳-مناجات خاتمه

هو الله

ای پروردگار تأیید بخش و توفیق عنایت کن. این ابر تیره را زائل کن و این غمّام حائل را متلاشی و باطل. نسیم جانبخش بوزان و دل‌های مرده را زنده کن. باران رحمتی ببار و این گیاه افسرده را تر و تازه نما. حدائق قلوب را جنت ابهی کن و حقایق نفوس را ریاض ملأ اعلی. ای قدیر، رجای این عبد بپذیر توئی توانا، توئی بی همتا.

ع ع

مناجاتهای چاپ آلمان، ص ۲۷۱